

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208684
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:3120208684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič, v právnej veci žalobcu: P. E., A.. XX.X.XXXX, W. Q. E. XXXX/XX, XXX XX F., zast. JUDr. Matej Valjent, advokát, Jesenského 232, 958 01 Partizánske, proti žalovanej: P. O., A.. X.X.XXXX, W. Š. XXX/XX, XXX XX F., zast. Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o. (skráteneý názov AK JUDr. Eckmann, s. r. o.), Mierové námestie 14, 911 01 Trenčín, IČO: 47 241 110, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 38Odi/15/2020-108 zo dňa 13. februára 2023, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 38Odi/15/2020-108 zo dňa 13. februára 2023 potvrdzuje.

II. Žalovaná nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zamietol žalobu žalobcu o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej. Druhým výrokom priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 166f ods. 1, § 166g ods. 1, 2 a 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer, s poukazom na skutočnosť, že v konkurze vyhlásenom na majetok žalovanej uznesením sp. zn. 40Odk/708/2019 zo dňa 21.11.2019, publikovanom v OV dňa 27.11.2019, si prihlásil svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške istiny 43.928,49 EUR, ktorá nebola popretá. Právnym titulom pohľadávky žalobcu voči žalovanej je Notárska zápisnica č. N246/2011, Nz 37837/2011, NCRIs 38817/2011 zo dňa 10.10.2011, ktorým sa ukladá žalovanej a jej manželovi zaplatiť pohľadávku v sume istiny 36.694,50 EUR s príslušenstvom.

3. Súd skonštatoval, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, keďže je veriteľom žalovanej dotknutej oddĺžením; má voči žalovanej pohľadávku titulom notárskej zápisnice zo dňa 10.10.2011, pričom uvedené nebolo medzi stranami sporné, žalovaná svoj dlh voči žalobcovi vrátane jeho výšky nerozporovala. Žaloba o zrušenie oddĺženia bola podaná dňa 17.12.2020, teda v zákonom stanovenej lehote 6 rokov od vyhlásenia konkurzu (ktorý bol vyhlásený v novembri 2019).

4. Žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer z dôvodu, že vo vyhlásení dlžníka zo dňa 11.11.2019 žalovaná uviedla, že v súčasnosti nevlastní žiaden majetok, pričom toto tvrdenie sa v priebehu konkurzu ukázalo ako nepravdivé, nakoľko žalovaná v tom čase vlastnila

osobné motorové vozidlo ako aj spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach. Súd nemal vedomosť, aké vyhlásenie žalovanej mal žalobca na mysli, keďže k podanej žalobe, kde je obsiahnuté uvedené tvrdenie, takéto vyhlásenie žalovanej nepriložil.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu zoznamu majetku, ktorý tvoril prílohu návrhu na konkurz, ktorý vlastnoručne vyhotovila žalovaná dňa 10.7.2019 a z tohto mal preukázané, že žalovaná do zoznamu majetku uviedla všetky spoluvlastnícke podiely (v počte 14) ako aj motorové vozidlo Seat Toledo, na ktoré žalobca poukázal v žalobe, pričom tieto položky boli všetky zapísané do súpisu konkurznej podstaty. Zároveň zo súpisu všeobecnej (a jeho doplnenia) a oddelenej podstaty nevyplýva, že by správca pri zisťovaní majetku žalovanej v priebehu konkurzu zistil aj iný majetok žalovanej, ktorý nebol uvedený žalovanou v zozname majetku. V konaní bolo preukázané, že žalovaná na účely speňažovania uviedla všetok majetok, ktorého v tom čase bola vlastníkom, resp. spoluvlastníkom, a preto nie je naplnený zákonný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR.

6. Žalobca tvrdil, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby bola oprávnená podať návrh na konkurz, a to s poukazom na spôsob jej života, teda, že menovaná nesplácala svoje záväzky, požičiavala si finančné prostriedky, neplatila zdravotné odvody, sociálne poistenie, neplnila si daňové povinnosti, čo vyplýva zo štruktúry jej veriteľov a následne využila inštitút osobného bankrotu, pričom jej nič nebránilo, aby si prácou zabezpečovala financie a splácala svoje záväzky a nie si ponechala majetok, ktorý postačoval na minimálnu úhradu jej záväzkov.

7. Podľa názoru súdu uvedené skutkové tvrdenia žalobcu nie je možné právne posúdiť ako nepoctivý zámer žalovanej. V konaní bolo preukázané (výpoveďou žalovanej a životopisom žalovanej) a teda bolo nesporné, že žalovaná od skončenia strednej školy pracovala a následne od r. 1992 do roku 2013 vykonávala podnikateľskú činnosť spočívajúcu v prevádzke dvoch novinových stánkov a predaja tabakových výrobkov. Žalovanej vznikali záväzky v období podnikateľskej činnosti, kedy si požičiavala finančné prostriedky na udržanie podnikania, keďže tržby z podnikania jej nepostačovali ani na úhradu nevyhnutných nákladov a základné životné potreby. Z obdobia podnikateľskej činnosti a priamo v spojení s ňou (v roku 2011) vznikol takisto záväzok žalovanej voči žalobcovi, keďže tento jej opakovane prenechával tovar - cigarety aj bez úhrady s tým, že za tovar mu žalovaná zaplatí, keď bude mať peniaze.

8. Súd doplnil, že žalobca nemohol vedieť ani mať istotu v tom, či podnikateľská činnosť žalovanej bude zisková. Bolo v prvom rade na ňom, aby bol obozretný a zvažil riziko úhrady za prenechaný tovar žalovanej a teda, aby jej neprenechával tovar opakovane na dlh, tzv. „na sekeru“. Skutočnosť, že žalovaná následne ukončila podnikanie, ktoré bolo stratové a vzhľadom na svoj zdravotný stav, zdravotný stav manžela a starostlivosť o neho sa jej nepodarilo nájsť si prácu s pravidelnou a dostatočnou mzdou na pokrytie jej záväzkov, nie je možné posúdiť ako úmyselné uvedenie sa do platobnej neschopnosti.

9. Takisto považoval za potrebné zohľadniť, že žalovaná mala záväzky voči viacerým veriteľom, pričom kvôli svojim záväzkom v rámci exekúcie prišla nielen o rodinný dom, ale aj o spoluvlastnícky podiel na dome, ktorý zdedila. Takisto v rámci konkurzu žalovaná kvôli svojim záväzkom prišla aj o zostávajúci majetok, pozostávajúci zo spoluvlastníckych podielov na pozemkoch v obci W.. Na účely aspoň čiastočnej úhrady svojich záväzkov tak žalovaná prišla o celý majetok, keďže nebola platobne schopná. V konaní pritom nebolo tvrdené ani preukázané, že by sa kedykoľvek v období povinnosti úhrady svojich záväzkov zbavovala, resp. zbavila akéhokoľvek majetku. V rámci exekúcií a konkurzu žalovaná v podstate odovzdala veriteľom všetok svoj majetok, aspoň na čiastočnú úhradu jej dlhov. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené žiadne úmyselné (teda plánované, zámerné) konanie, v dôsledku ktorého by sa dostala do stavu platobnej neschopnosti.

10. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa pri preberaní záväzkov spoliehala na to, že svoj dlh bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, ani toto tvrdenie nebolo preukázané. Súd poukázal na to, že záväzok žalovanej voči žalobcovi vznikol ešte v roku 2011, pričom v tejto dobe sa žalovaná nemohla spoliehať, že svoj dlh bude riešiť konkurzom či splátkovým kalendárom, keďže v čase vzniku jej záväzku takáto právna úprava neexistovala. Súd v uvedenom nevidí žiadne časové súvislosti. Takisto je dôležité poukázať, že sám žalobca tvrdí, že záväzok žalovanej voči nemu vznikol v dôsledku škody, ktorú žalovaná spôsobila, čiže je pojmovo vylúčené, aby žalovaná pri zodpovednostnom vzťahu zo škody

(ako tvrdí žalobca) dobrovoľne preberala záväzok a navyiac so spoľahnutím sa na to, že záväzok zo zodpovednostného vzťahu bude riešiť oddĺžením.

11. Keďže žalobca netvrdil žiadne konkrétne konanie žalovanej, ktoré by mohlo byť právne posudzované ako nepoctivý zámer, súd nemal pri akom konaní žalovanej prihliadať na žalovanú miernejšie či prísnejšie.

12. Vzhľadom na to, že žalobca netvrdil ani nepreukázal žiadne konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by mohli byť právne posúdené ako nepoctivý zámer, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, tak že žalovaná bola v konaní plne úspešná, keďže súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, preto jej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

14. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu, z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku, uvedené v bodoch číslo 26. až 30. odôvodnenia, je absolútne nesprávne, nezrozumiteľné a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Ak súd poukázal na časový nesúlad vzniku záväzkov žalovanej a vznikom právnej úpravy inštitútu oddĺženia fyzických osôb a teda, že žalovaná pri vzniku svojich záväzkov nemohla predpokladať, že v budúcnosti svoje záväzky bude riešiť týmto inštitútom, uviedol, že bez ohľadu na túto časovú súvislosť je nesporné, že žalovaná nevynaložila žiadnu reálnu snahu, čo i len na čiastočné uspokojenie svojich veriteľov, preberala na seba záväzky, o ktorých musela vedieť, že nebude schopná tieto záväzky uhradiť, a preto nie je možné hovoriť o poctivom zámere žalovanej pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Ku konštatovaniu súdu, v ktorom poukazuje na tvrdenie žalobcu v žalobe, že vo vyhlásení žalovaná uviedla, že nevlastní žiadny majetok, avšak v Centre právnej pomoci vyplnila dňa 10. septembra 2019 zoznam majetku, v ktorom uviedla aj všetky nehnuteľnosti, podotkol, že vychádzal len z tých informácií, ktoré boli zverejnené v Obchodnom vestníku, a teda boli verejne dostupné. V tejto súvislosti dal do pozornosti listinný dôkaz, ktorý predložil žalobca k žalobe, a to návrh na vyhlásenie konkurzu fyzickej osoby podľa štvrtej časti ZKR, z ktorého vyplýva aj vyhlásenie žalovanej: dlžník vyhlasuje, že posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty. Na uvedené vyhlásenie nadväzuje aj ďalšie vyhlásenie, v ktorom je uvedené: Dlžník vyhlasuje, že v súčasnosti vlastní majetok uvedený v prílohe. Vyhlasuje, že všetky údaje uvedené v zozname majetku sú pravdivé a úplné a že si je vedomý právnych následkov v prípade úmyselného uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov.

Uviedol, že za svoje záväzky zodpovedá výlučne žalovaná ako plnoprávny subjekt práva a plnou právnou spôsobilosťou. K časovému hľadisku podotkol, že túto súvislosť je potrebné považovať za právne irelevantnú, nakoľko každý dlžník sa snaží zbaviť svojich dlhov spravidla v čase, kedy už nepredpokladá vznik a tvorbu nových dlhov.

Uviedol, že dôvody nepoctivého zámeru žalovanej vidí tak, ako sú uvedené v samotnom písomnom vyhotovení žaloby, požičiavala si finančné prostriedky, neplatila zdravotné odvody, sociálne poistenie, neplnila si ani svoje daňové povinnosti a pod. (tieto skutočnosti nepochybne vyplývajú zo štruktúry veriteľov žalovanej) a následne využije inštitút osobného bankrotu a formou oddĺženia sa zbaví celých svojich dlhov (záväzkov). Uvedené nepochybne preukazuje nepoctivý zámer žalovanej ako dlžníka pri podaní návrhu na vyhlásenie osobného bankrotu. O uvedenom svedčí aj rozvrh v konkurznom konaní žalovanej, kde sú ako veritelia uvedené dve nebankové spoločnosti (Quantum Credit, a.s. a Telervis plus, s.r.o.), Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Sociálna poisťovňa, Daňový úrad Trenčín.

Poukázal na ust. § 166 g ods. 2 ZKR, pričom práve v uvedených dôvodoch vidí nepoctivý zámer žalovanej na oddĺženie. Zo štruktúry jednotlivých veriteľov, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky v konkurze je nepochybne, že žalovaná si na svoje životné náklady požičiavala finančné prostriedky, a to od nebankovej spoločnosti, neplatila zdravotné a sociálne odvody, a dokonca si neplnila ani svoje daňové povinnosti. Celková výška záväzkov žalovanej (v sume prihlásených pohľadávok celkom 65.677,98 EUR) taktiež dotvára obraz o nepoctivom zámere žalovanej na oddĺženie, pričom uspokojenie nezabezpečených veriteľov predstavuje k celkovej výške záväzkov úplné minimum.

Má za to, že len samotné vyhlásenie žalovanej, ako dlžníka, zo dňa 11. novembra 2019, v ktorom okrem iného uviedla, že je platobne neschopná, do toho stavu sa neprivedla úmyselne, pri preberaní záväzkov sa nespoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť oddĺžením a má poctivý zámer uspokojiť svojich veriteľov a vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, nemôže preukazovať skutočný poctivý zámer pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Podľa názoru odvolateľa súd vec nesprávne právne posúdil, čo má za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 83/2007.

Ďalej považuje odvolaním napadnutý výrok rozsudku za nedostatočne odôvodnený, odôvodnenie rozsudku vo výroku, ktorý je napadnutý týmto odvolaním, je nejasné, nezrozumiteľné a zmätočné. Žalobca teda odvolaním namieta aj nedostatočné odôvodnenie rozsudku a porušenie ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Takáto vada je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky najmä Ústava Slovenskej republiky a početné medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada, aby krajský súd, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 388 CSP, týmto odvolaním napadnuté výroky I. a II. rozsudku zmenil nasledovne: „I. Súd zrušuje oddĺženie dlžníka P. O.G., H. O., A. XX.XX.XXXX, S. W. Š. XXX/XX, XXX XX F., zast. Centrum právnej pomoci so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, IČO: 30 798 841 - Kancelária CPP v Žiari nad Hronom so sídlom SNP 613/124, 965 01 Žiar nad Hronom, ktorá bola oddĺžená uznesením zo dňa 21. novembra 2019, sp. zn. 40OdK/708/2019, ktoré bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 229/2019 dňa 27. novembra 2019. II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, resp. podľa ustanovenia § 389 CSP, rozsudok v časti, v ktorom je napadnutý zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP, vrátil vec súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.“

15. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

16. Podstatnou a právne významnou otázkou pre rozhodnutie o odvolaní je, či žalovaná ako dlžníčka pri oddĺžení mala, či nemala poctivý zámer a či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v právnom závere o zamietnutí žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníčky je vecne správne. Či je tiež dôvodná odvolacia námietka žalobcu, že predmetné rozhodnutie je nejasné, nezrozumiteľné a zmätočné a vec je nesprávne právne posúdená a či absentuje úprimná snaha dlžníčky riešiť svoj dlh v medziach jej možností a schopností.

17. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

18. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

19. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. a) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením

na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrnej hodnoty sa neprihliada, b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada, c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať, e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa, k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci, l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

20. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

21. Podľa ustanovenia § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

22. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Odvolací súd po preskúmaní odvolania v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku a správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti podanej žaloby. Stotožnil sa s konštatovaním súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom ohľadne nepoctivého zámeru žalovanej pri oddĺžení. Súd prvej inštancie sa v tomto smere s prejednávanou vecou dostatočne vysporiadal, jasne a zrozumiteľne zodpovedal podstatné skutkové tvrdenia strán, uvedené v procesnom útoky a procesnej obrane.

26. Na doplnenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd uvádza:

27. Procesný inštitút zbavenia sa dlhov dlžníka formou oddĺženia je právnym nástrojom určeným výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v ZKR dosiahnuť nevymáhateľnosť pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka. Za súčasného právneho stavu tak veriteľ, ktorým žalobca nesporne je, nedisponuje účinnými právnymi prostriedkami, ktorými by za stavu plurality veriteľov a pri nedostatku majetku dlžníka na uspokojenie všetkých záväzkov dosiahol pri podaní návrhu dlžníkom na vyhlásenie konkurzu oddĺžením iné, než pomerné uspokojenie.

28. ZKR obmedzuje oddĺženie podmienkou zistenia poctivosti zámeru dlžníka, ktorý však súd pred vyhlásením konkurzu oddĺžením neskúma. Táto podmienka je vyjadrením snahy eliminovať možnosti dlžníka o zneužitie tohto inštitútu, čo však súd zisťuje len na základe návrhového konania dotknutého veriteľa a až potom, ako k oddĺženiu dlžníka došlo. Záver konkurzného súdu o tom, že návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval dlžník poctivý zámer, je tak výsledkom hodnotenia konania a správania sa žalovaného ako dlžníka súdom, keď zohľadňuje najrôznejšie okolnosti, ktoré musia byť v súvislosti s vyhodnotením poctivosti/nepoctivosti zámeru dlžníka posudzované s individuálnym prístupom.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom oddĺženia nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ale úplne zbaviť dlžníka - fyzickú osobu jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života a aby negenerovali jeho ďalší úpadok, teda aby sa dlžník mohol opätovne postaviť na vlastné nohy po hospodárskej stránke zabezpečenia svojej ďalšej existencie (Nález ÚS SR zo dňa 10.1.2017, sp. zn. III.ÚS 570/2016). Podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením tak nie je možné riešiť situáciu, keď sa dlžník snaží zbaviť svojej zodpovednosti tak, aby svojim veriteľom nemusel uhradiť pohľadávku, a to ani čiastočne. Ďalej je potrebné uviesť, že možný záver súdu, že dlžník návrhom na povolenie oddĺženia nesledoval poctivý zámer sa neviaže „len“ na skutočnosti uvedené v § 166g ods. 2 ZKR (zákonodarca použil výraz „najmä“), ale je výsledkom hodnotenia správania dlžníka zohľadňujúcim najrôznejšie okolnosti, ktoré by na prijatie tohto záveru mohli mať vplyv, a to v časovom horizonte pred podaním návrhu, pri jeho podaní, ako aj po oddĺžení.

30. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/18/2022 zo dňa 31.01.2023, okrem iného, vyplýva: „Povinnosť veriteľa preukázať nepoctivý zámer dlžníka znamená, že dotknutý veriteľ, t. j. žalobca musí uviesť konkrétne tvrdenia prečo má za to, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer a súčasne musí tieto tvrdenia podprieť dôkazmi, t. j. preukázať. Súd teda v konaní najskôr vyhodnocuje splnenie tejto procesnej povinnosti žalobcu a unesenie dôkazného bremena žalobcom a až následne môže vyhodnocovať, či žalovaný preukázal skutočnosti vylučujúce žalované právo.“ Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd sa riadil týmito zásadami uvedenými v § 166g ods. 1 a 2 ZKR, keď posudzoval najskôr preukázanie tvrdení žalobcu o nepoctivom zámere žalovaného a na druhej strane v rozhodnutí poukázal a uviedol aj tie tvrdenia žalovanej, ktoré mali preukazovať existenciu jej poctivého zámeru. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia súd správne dospel k záveru o nepreukázaní nepoctivého zámeru žalovanej pri oddĺžení na základe tvrdení žalobcu a ním navrhnutého dokazovania.

31. Žalobca poukazoval na to, že je nepochybné, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby bola oprávnená podať návrh na konkurzu, a to s poukazom na jej spôsob života - teda že nesplácala svoje záväzky, pričom nič jej nebránilo, aby si prácou zabezpečovala financie a splácala svoje záväzky. Súd na tento dôvod neprihliadol, keď poukázal na to, že táto skutočnosť preukázaná nebola a tvrdenia o snahe žalovanej poškodiť žalobcu boli všeobecné, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia. S takýmto záverom sa odvolací súd stotožnil a dodáva, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná na účely (aspoň čiastočne) úrady záväzkov odovzdala veriteľom všetok svoj majetok. V zhode s názorom súdu prvej inštancie je možné zhrnúť, že žalobca nepreukázal žiadne úmyselné konanie, v dôsledku ktorého by sa žalovaná dostala do stavu platobnej neschopnosti. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, čo mal na mysli žalobca, ktorý v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie si osvojil výklad právnej normy, ktorý je v rozpore so základnými metódami výkladových pravidiel právnej normy. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že súd nesprávne právne vec posúdil, pretože v konaní bolo nesporne preukázané, že súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca netvrdil a následne ani nepreukázal žiadne konkrétne konanie žalovanej, ktoré by mohlo byť právne posúdené ako nepoctivý zámer. Odvolací súd poznamenáva, že rovnako tak ani počas odvolacieho konania žalobca nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, podložené dôkazmi, na ktoré by súd prvej inštancie neprihliadol a ktoré by preukazovali nepoctivý zámer žalovanej.

32. Žalobca tiež namietal nepreskúmateľnosť a zmätočnosť súdneho rozhodnutia. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia predmetného rozsudku je možné konštatovať, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a uviedol

právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch, a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Žalobca síce pri uplatnení uvedenej odvolacej námietky poukázal na relevantnú judikatúru vo vzťahu k potrebe riadneho odôvodnenia a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia, no neuviedol, v čom konkrétne sa tento odvolací dôvod premieťa v odvolaní napadnutom rozhodnutí.

33. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie plne zodpovedá požiadavkám zákona a odvolací súd sa s jeho odôvodnením stotožňuje. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutkové ani právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

34. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností a cit. ustanovení zákona, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, z dôvodu, že jej žiadne nevznikli. (viď uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.2.2018)

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).